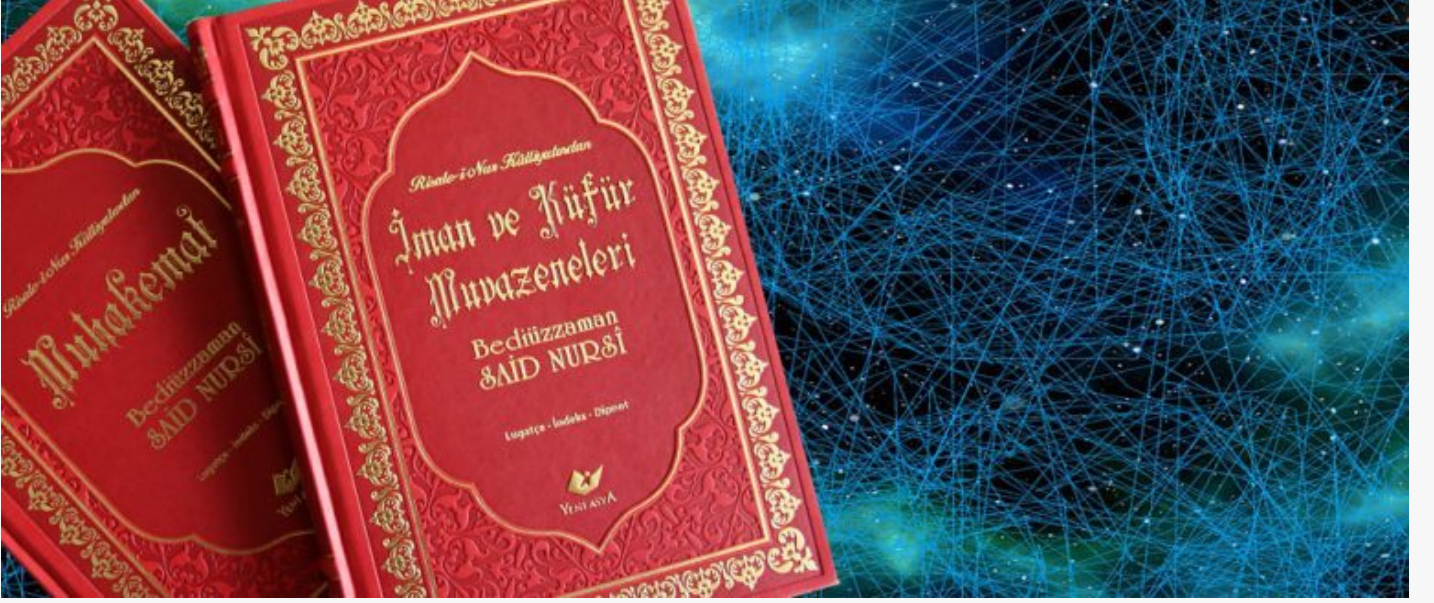

Altı desise-i siyasiyye

Mektubat'ın Yirmi Dokuzuncu Mektub bölümündeki "Altıncı Kısım"da, şeytanın altı çeşit desisesi üzerinde duruluyor. (NOT: Desise, aldatmak demektir.)

Siyaset, her zaman değil, ama bazı zamanlarda veya bazı hallerde şeytanlaşabiliyor. Meselâ: Bir siyasetçinin, kendi taraftarını şeytan gibi olsa melek görüp, melek gibi muhalifini şeytan görmesi gibi... İşte, o gibi durumlarda "Euzubillahimineşşeytâni vessiyâseti" diyerek, "Şeytandan kaçır gibi siyasetten kaçınmak" gerekiyor.

İşte, son yıllardaki siyaset, maalesef böylesi bir şeytanlaşma vetiresi içine girmiş görünüyor. Üstelik, aşağıda sıralanmış dehşet veren desiseleri de bütünüyle devreye sokmaya, yani tatbik sahasına koymaya çalışıyor.

* * *

Aynı zamanda İhlâs Risâlesi'nin (21. Lem'a) devamı mahiyetinde olup "ihlâsı kıran mâniler" listesinde yer alan bu altı desiseyi, isim, tesbit, tesir, ikaz ve itharları ile özetlemeye çalışalım.

1. Desise: Hubb-u câh (makam-mevki, şân-şöhret sevgisi) vasıtasıyla aldatarak, kudsî hizmetten ve mânevî cihaddan vazgeçirmek.

TESBİT: Siyasî güç-irade, makam, mevki, rütbe, şân-şöhret basamaklarını göstererek, bazılarının gözünü karartıyor, başını döndürüyor.

İKAZ: Ey kardeşlerim! Bu hubb-u cah cihetinden gelen dessaslara deyiniz: Rızâ-yı İlâhî öyle bir makamdır ki, insanların teveccüh ve ihsânı, ona nisbeten bir zerre hükmündedir. Eğer teveccüh-ü rahmet varsa, o yeter.

2. Desise: Hiss-i havf, yani korku damarı. Dessas zalimler, bu damardan çok istifade ederek, onunla korkakları gemplendiriyorlar.

TESBİT: Bazılarının korku damarını tahrik ile "Aman sinek ısırmasın" dedirterek, onları aslında yılanların, çıyanların ağzına iterler.

SİPER: Kardeşlerim! Böyle durumlar karşısında, şu iki âyetin siperine giriniz: 1- Şüphesiz ki Kur'ân'ı Biz indirdik; onu koruyan da Biziz. (Hicr: 9) 2- Allah bize yeter; O ne güzel vekildir. (Â. İmrân: 173)

3. Desise: Tamah, yani cimrilik, hasislik yüzünden çoklarını avlıyorlar.

TESBÎT: Yüksek maaş, ballı ihale ve başka türlü maddî desteklerle bazılarını avlıyorlar.

İKAZ: Ey kardeşlerim! İnsaniyetin şu zayıf damarı olan tamah yüzünden yakalamasınlar. Binler maaşın dahi yerini dolduramadığı bir boşluğa düşmeyin. Sizi bütün kuvvetimle temin ederim ki, kanaat ve iktisat, maaştan ziyade sizin hayatınızı idame ve rızkınızı temin eder.

4. Desise: Asabiyet-i milliyeyi, yani ırkçılık mânasındaki milliyet (Türkçülük) fikrini tahrik etmek sûretiyle aldatmak ve ehl-i iman kardeşlerini birbirinden soğutmak, ayırmak, en-nihayet birbirine düşürmek.

TESBÎT: Dinî siyasete âlet edenleri bekleyen bir desise de “Türkçülük” tuzağı idi. Ne yazık ki, fenâ halde tezgâha gelip bu tuzağa da düştüler. İçinde çırpınıp duruyorlar.

İHTAR: Türkçülük perdesi altına giren ve hakikaten Türk düşmanı olan hamiyetfurûş mühlidlere derim ki: Din-i İslâmiyet milliyetiyle ebedî ve hakikî bir uhuvvet ile, Türk denilen bu vatan ehl-i imaniyla şiddetli ve pek hakikî alâkadarım ve İslâmiyet hesabına muhabbettarım... Sen ise, ey hamiyetfuruş! Ben senden uzak duruyorum; sen de benden kaçabilirsin.

5. Desise: İnsanda en tehlikeli damar enâniyettir. En zayıf damarı da odur. Onu okşamak ve istimâl etmekle, çok fenâ şeyleri yaptırabilirler.

TESBÎT: Bazı enaniyetli hocalar ve “ulemâissû” etiketli ulemâ, senelerdir Bediüzzaman’a ve Risâle-i Nur’a karşı taarruza geçtiler. Tenkit, tahrif veya itiraz ediyorlar. Derinlerden kuvvet alarak karalamaya çalışıyorlar. Şeytanlaşan bir siyasetin maskarası olmuş durumdalar. Safi kalpli kardeşleri de aldatıyorlar, tereddüt hasıl ediyorlar.

TENBÎH: Ey kardeşlerim! Dikkat ediniz, sizi enâniyette vurmasınlar, onunla sizi avlamasınlar. En tehlikeli olan, içinden ve ahbabınızdan, Nur’a ve Nur Üstad’a karşı gizli muarız, sinsî muhalif çıkarmasınlar.

6. Desise: İnsî ve cinnî şeytanlar, insandaki tembellik, tenperverlik ve vazifedarlık (bazılarına fazla iş vererek) damarından istifade ederek, kardeşlerin aslî vaziflerine sekte vurup onları Kur’ân hizmetinden alıkoymaya çalışırlar.

TESBÎT: Baskın siyaset, bazılarının tembellik ve vazifedarlık damarından istifade eder. Haberi olmadan, bir kısmına fazla iş verir. Tâ ki, hizmet-i Kur’âniyeye yeterince vakit bulamasın. Bir kısmına da dünyanın cazibedar şeylerini gösterir ki, hevesi uyanıp, hizmete karşı bir gaflet gelsin.

TENBÎH: Ey kardeşlerim! Dikkat ediniz. Vazifeniz kudsiyedir, hizmetiniz ulvîdir. Herbir saatiniz, bir gün ibadet hükmüne geçebilecek bir kıymettir. Biliniz ki, elinizden kaçmasın.